ЄВГЕН КАРПЕНКО

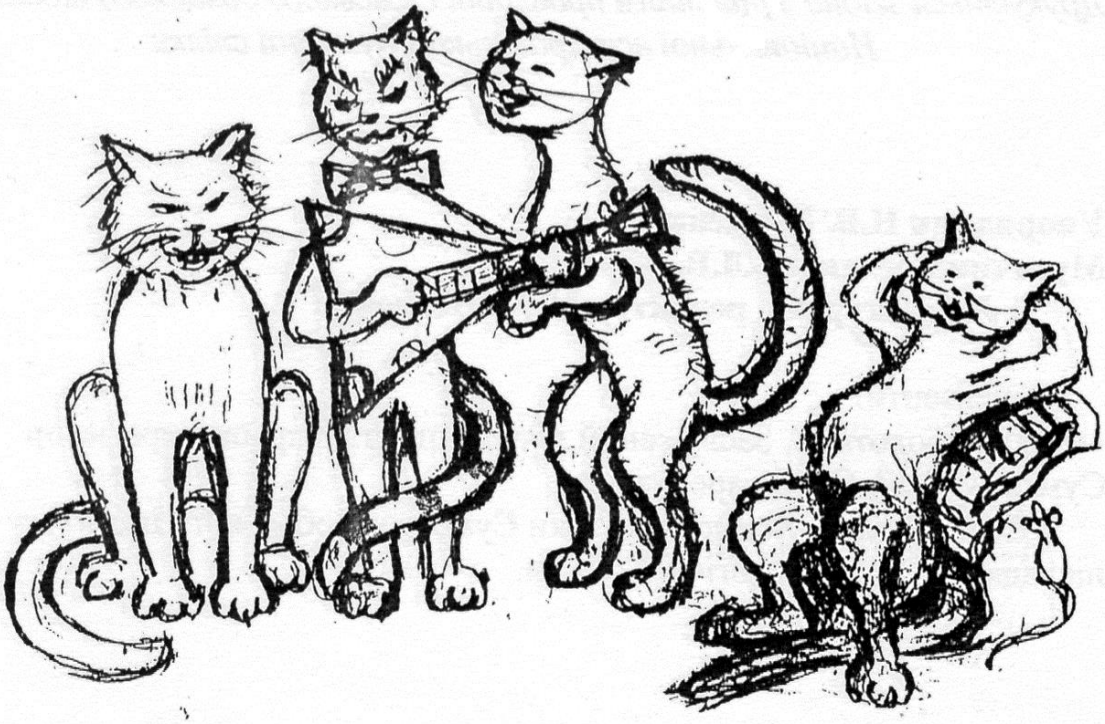

КОТЯЧИЙ КОНЦЕРТ

ДИТЯЧІ ПІСНІ НА ВІРШІ УКРАЇНСЬКИХ ПОЕТІВ

Суми, 2003

УДК 784
ББК 85.244
К26

Друкується згідно з рішенням правління Сумського обласного відділення Національної всеукраїнської Музичної спілки

Упорядник Н.В. Карпенко
Музичний редактор Л.В. Карпенко
Літературний редактор М.М. Петренко

Рецензенти:
І.П. Заболотний, Заслужений діяч мистецтв України, професор СумДПУ ім. А.С. Макаренка;
І.С. Бубнова, методист з музики Сумського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти.

Карпенко Є.В.
К26 Котячий концерт. Дитячі пісні для дітей на вірші українських поетів – Суми: обласне відділення Національної всеукраїнської музичної спілки, 2003 р. – 36 с.

Нова збірка пісень для дітей розповідає про пригоди давніх знайомих – котів, горобчика, кролика та сніговика. Пісні різноманітні за характером, адресовані школярам молодшого та середнього віку.

УДК 784
ББК 85.244
© Карпенко Є.В., 2003 р.
©Сумське обласне відділення Національної всеукраїнської музичної спілки, 2003 р.

МУРМУРНЯВСЬКА МОВА

Con moto **Вірші Євгенії Саталкіної**

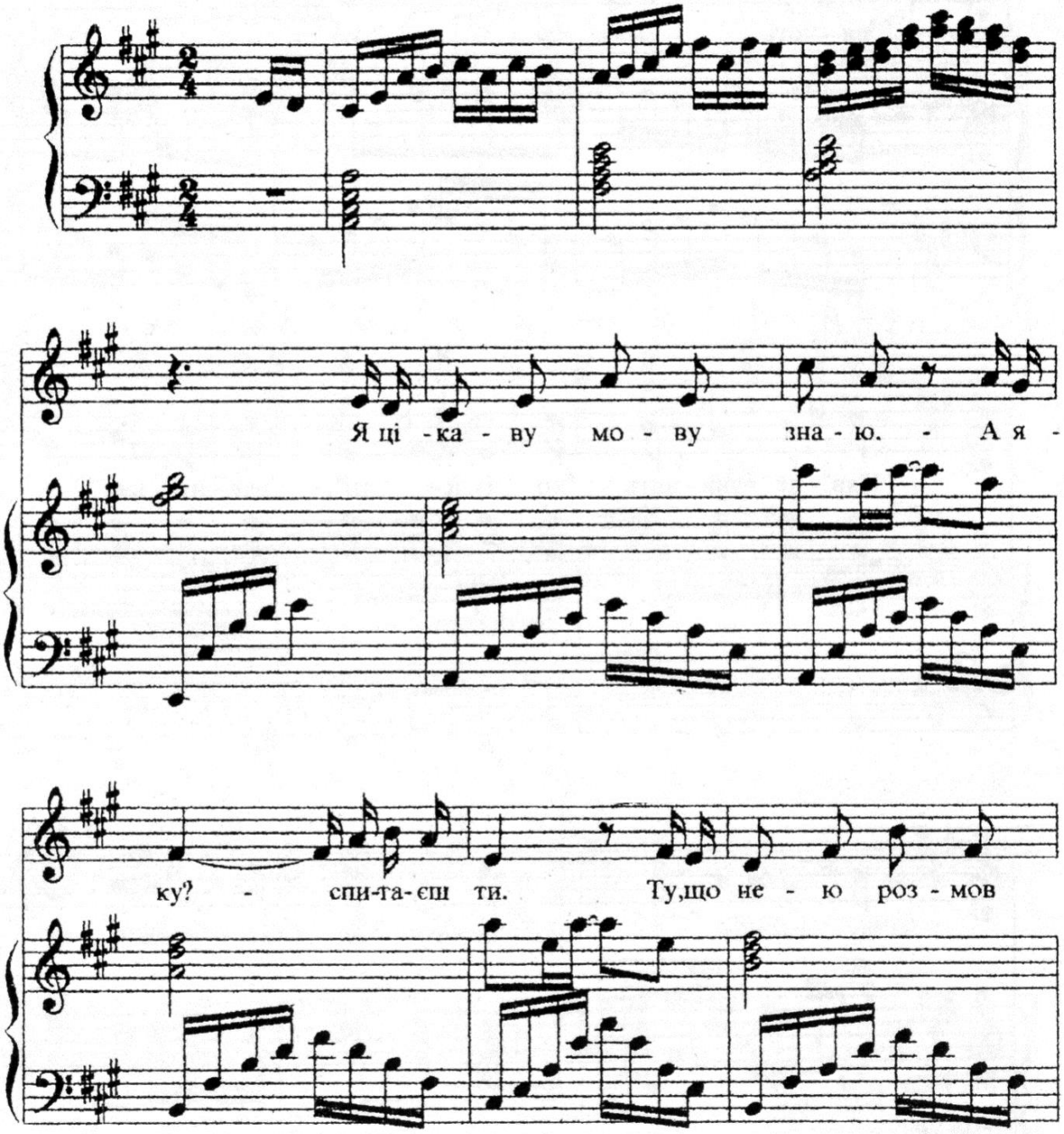

ля - ють ці-лім сві - ті всі ко-ти.

"Няв"- це зна - чить "хо - чу їс- ти", "няв - няв - няв" - і -

ду гу-лять, "мур"-"на руч - ки хо - чусіо- ти",

"мур- мур - мур" - "ля - га - ю спать". "Няв" - це зна - чить

"хо - чу іс- ти", "няв - няв -няв" - і - ду гу-лять,

"мур"- "на руч - ки хо - чу сіс- ти", "мур - мур -

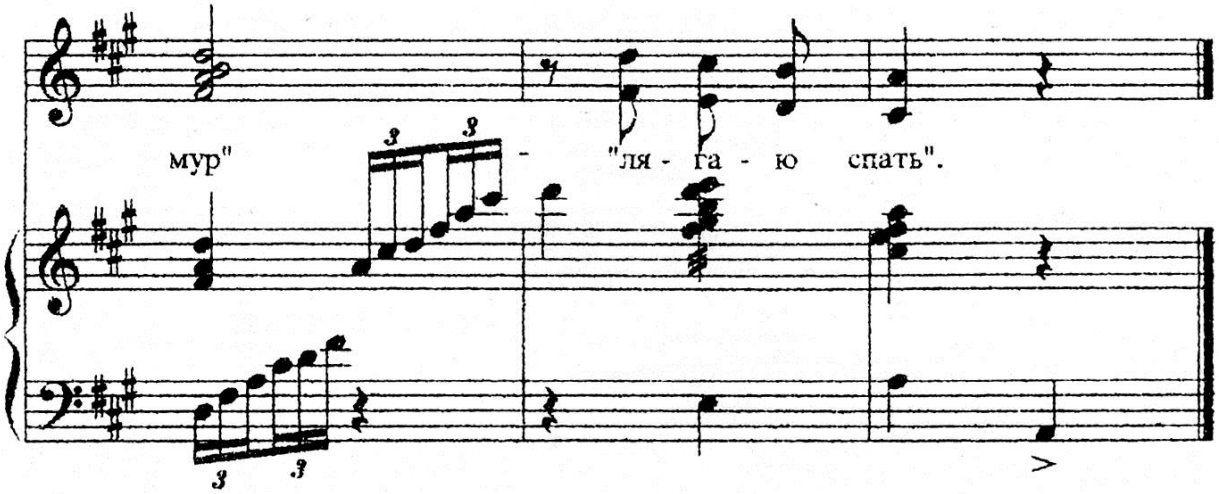

1.Я цікаву мову знаю.
-А яку? - спитаєш ти.
Ту, що нею розмовляють
В цілім світі всі коти.

Приспів:

"Няв" - це значить "хочу їсти",
"Няв-няв-няв" - "іду гулять",
"Мур" - "на ручки хочу сісти",
"Мур-мур-мур" - лягаю спать".

2.Не японська, не іспанська,
Мова дуже ця проста.
Дуже гарна мурмурнявська
Мова нашого кота.

Приспів.

3.Щоб несли коти і киці
Радість, затишок у дім,
Мурмурнявську мову вчити
Треба змалку нам усім.

Приспів.

ЗАСМУТИЛОСЬ КОШЕНЯ

Помірно **Вірші Платона Воронька**

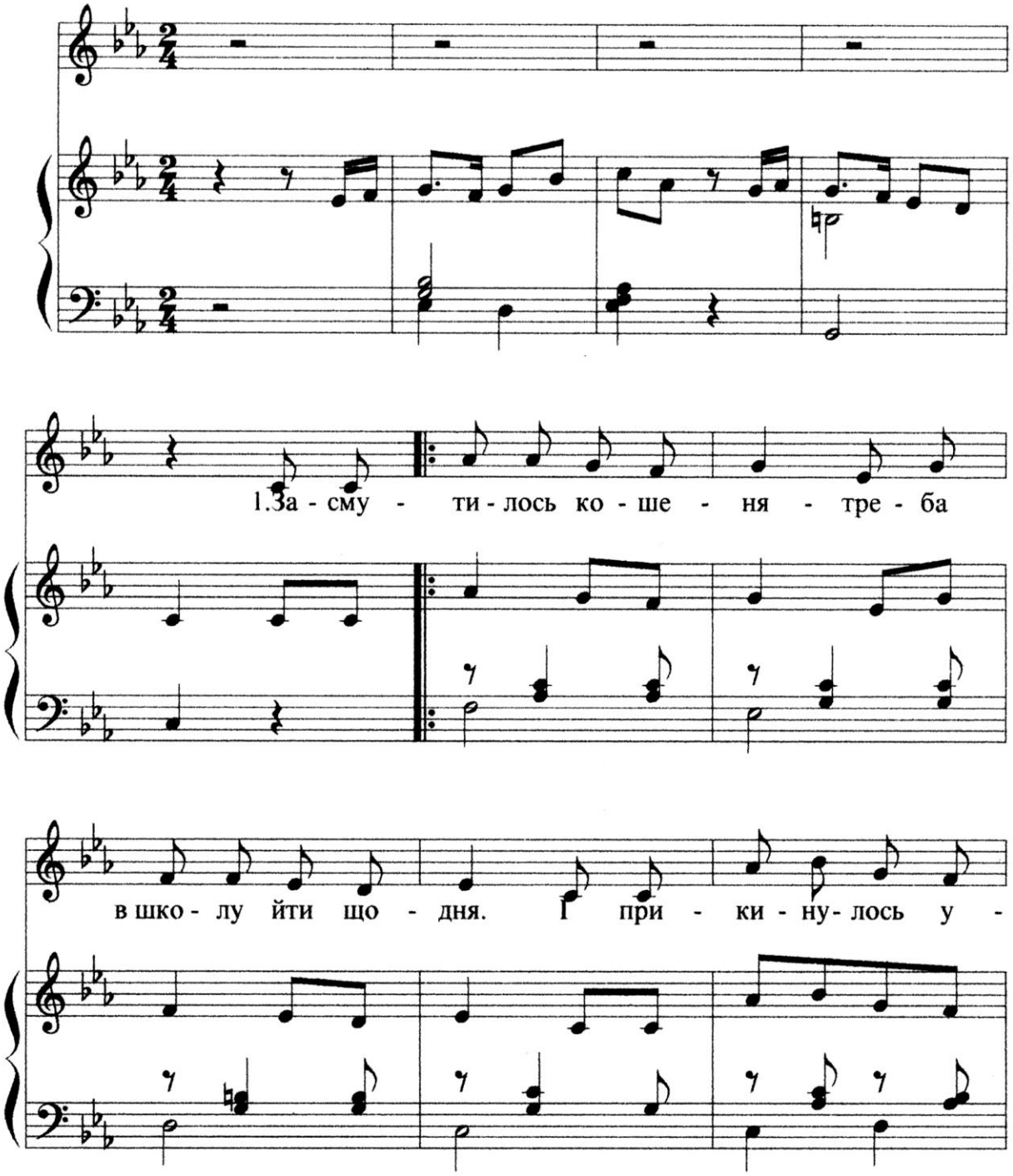

мить, що у ньо - го хвіст бо - лить. Хто че -

кав бі - ду та - ку? Тре- ба ви - кли - кать "швид-

ку." 2.Дов - го// //я пі - ду до шко - ли!

1.Засмутилось кошеня -
Треба в школу йти щодня.
І прикинулось умить,
Що у нього хвіст болить.

Хто чекав біду таку?
Треба викликать "швидку"!

2.Довго думав баранець
І промовив, як мудрець:
- Це хвороба не проста,
Треба різати хвоста.

Кошеня кричить: "Ніколи!
Краще я піду до школи!"

ПОСПІШИЛА

Весело **Вірші Костянтина Дяченка**

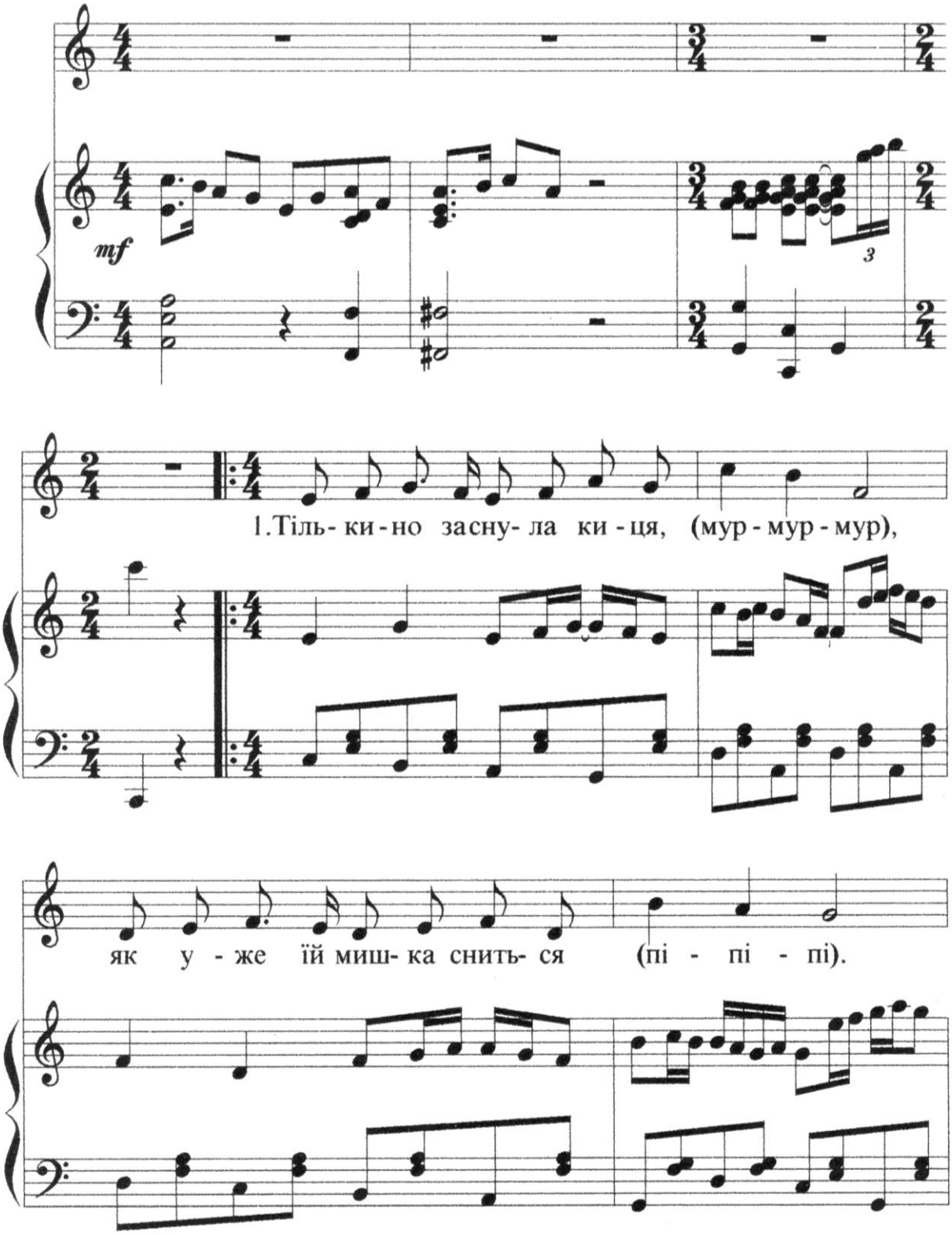

Ки - ця по - хап - цем при - гну - лась, Стріб на сі- ру!...

Приспів:

І про-сну- лась. Няв, няв, няв, ля - ля -

ля... Мур, мур, мур, ля-ля - ля...

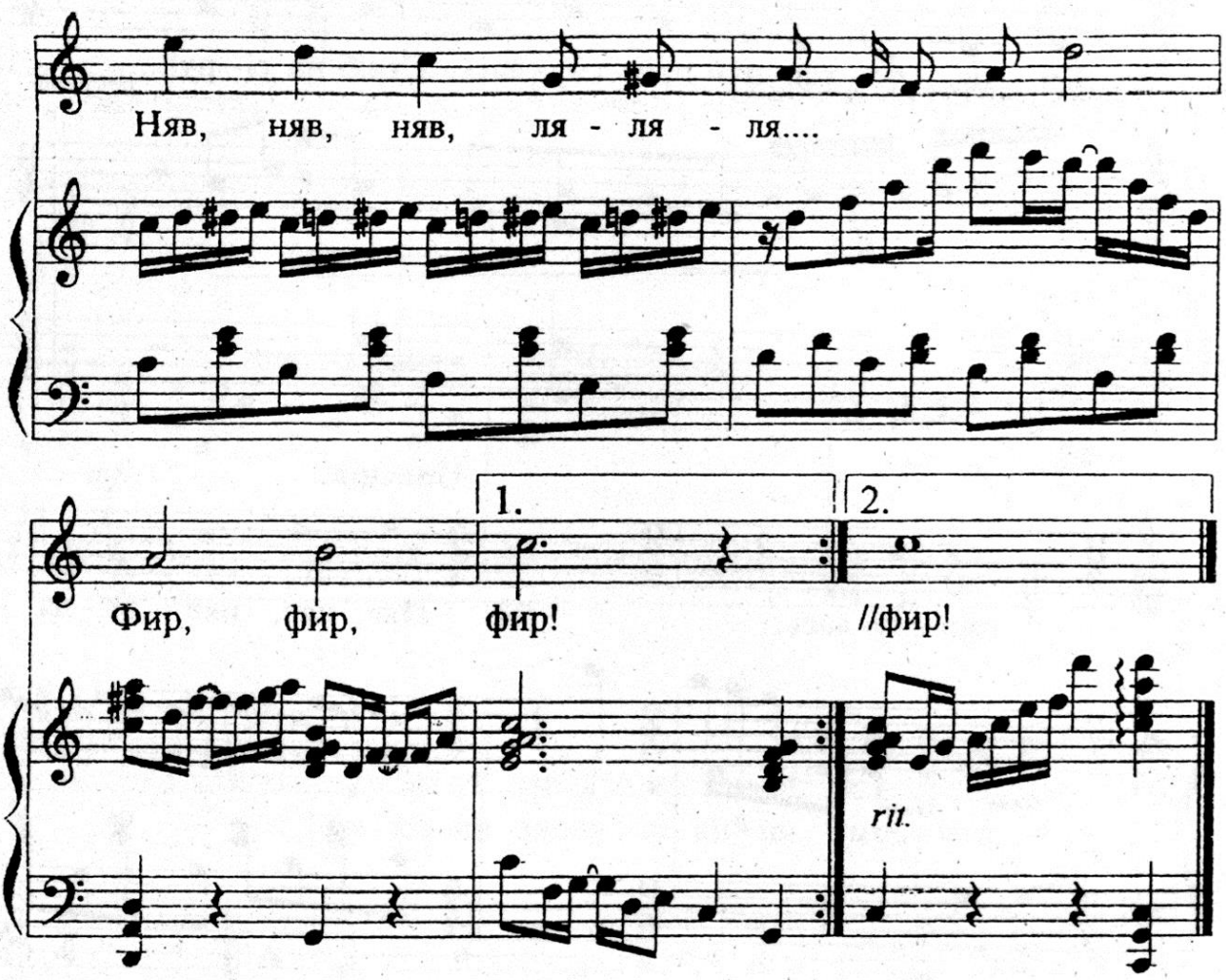

2.Обізвалася сердито (няв, няв, няв):
- Ну чого було спішити (фир, фир, фир)?
Й знов заплющилась чим швидше,
Може, мишка там сидить ще?

ПРИСПІВ.

КІТ-ВОРКІТ

Вірші Андрія Малишка

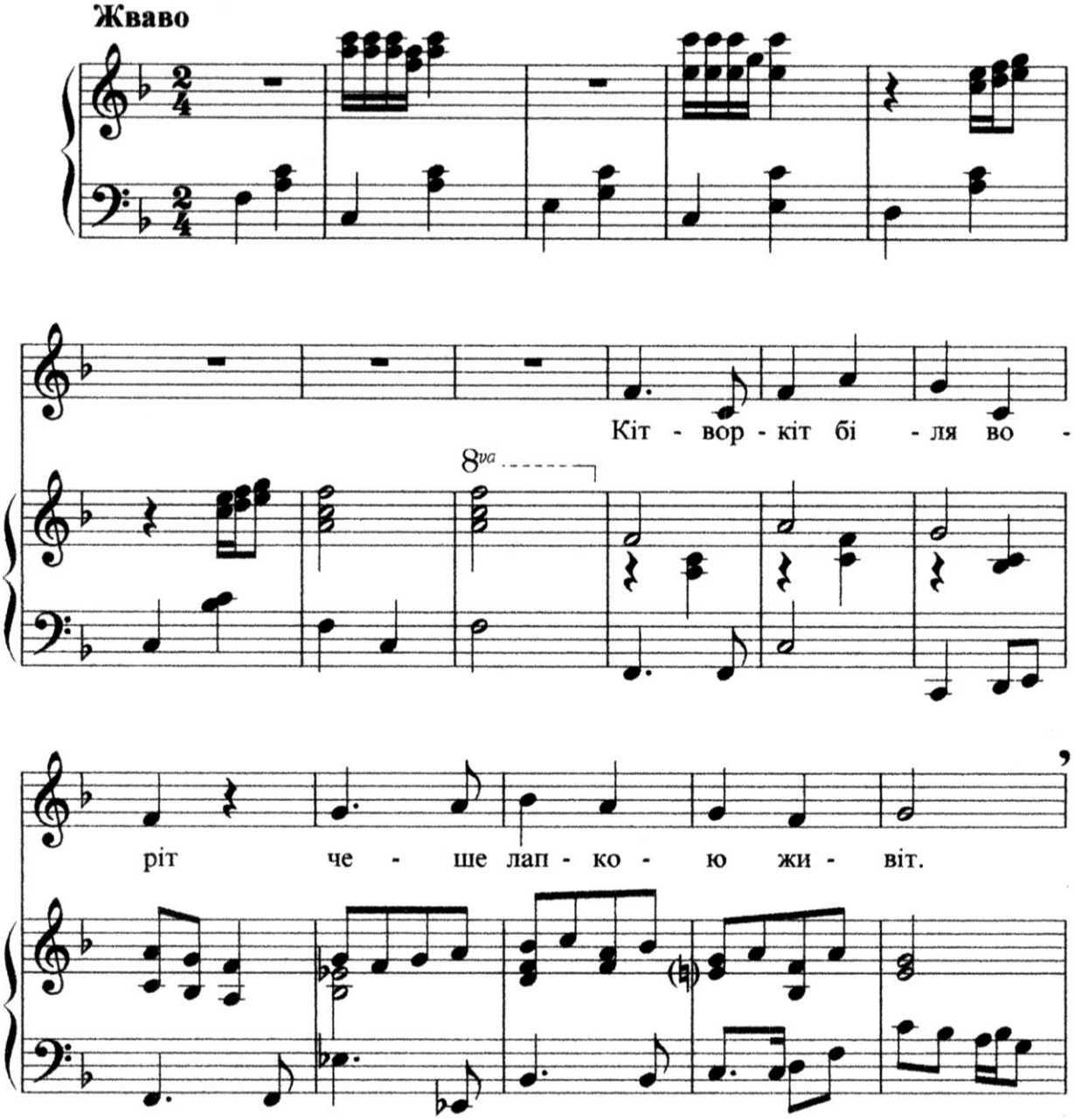

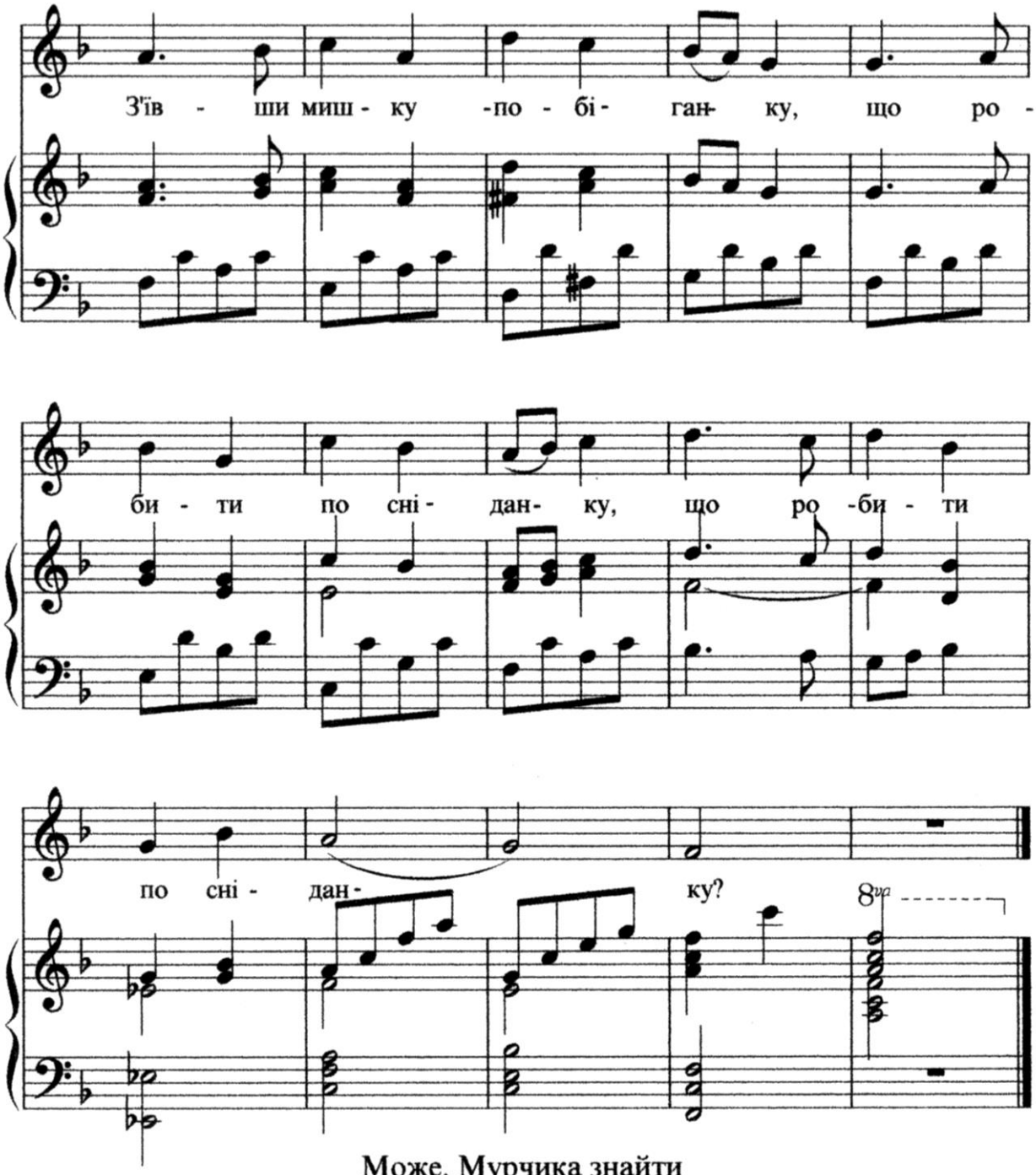

Може, Мурчика знайти
Й пісню добру затягти?
Чи по саду погуляти,
Чи піти додому спати?

Текст другого куплету змінено для зручності підтекстовки. У вірші Андрія Малишка друга та третя строфи такі:

Чи погнати біля хати
Вслід за голубом-гінцем?
А чи вуса-довгоруси
Причесати гребінцем?

Що робити, кіт не знає
За воротьмі у кущі.
А над ним веселка грає,
Золоті несе дощі.

МУДРИЙ ЗВІР

Лагідно **Вірші Віри Паронової**

Соліст

Хор Є у ха-ті муд-рий звір - ду-же

муд-рий він, ду-же муд-рий він, по-

Ду-же муд-рий він

вір. Це-ли-зун і вор-ко-тун - чик, доб-рий,

кіт, по- вір. Це-ли-зун і вор-ко-

ла - гід-ний мій пух - нас-тий ко-тик Мур-чик. Та - та Мур

тун - чик ко - тик Мур - чик.

- чик по - ва-жа - є, а ме - не він роз - ва - жа -

Та - та Мур-чик по- ва - жа - є, а - ме -

є: ти - хо ка - зоч - ку мур-ко - че,

не роз-ва-жа - є: ти - хо ка -зоч-ку мур-ко- че,

як вно-чі на ков-дру вско-че. 2.Ма-є ми-соч-ку сво-ю

як вно-чі наковд-ру вско-че.

я сві-жень-ко-го, мо-лоч-

та й теп-лень-кого

ка йо-му нал-лю. Він спо-чат-ку няв-ка-є

мо-лоч ка.

- за сні - да - нок свій, за сні - да - нок дя - ку -

він спо-чат- ку няв - ка - є. дя -

є. Як на - іст - ся, виг - не спи - ну - скік! - до ма

ку - є. Як на - іст - ся виг- не спи - ну,

- ми на ко - лі - на. Мур- чик ду - же лю - бить лас

скік! - до ма- ми на ко - лі - на. Мур - чик

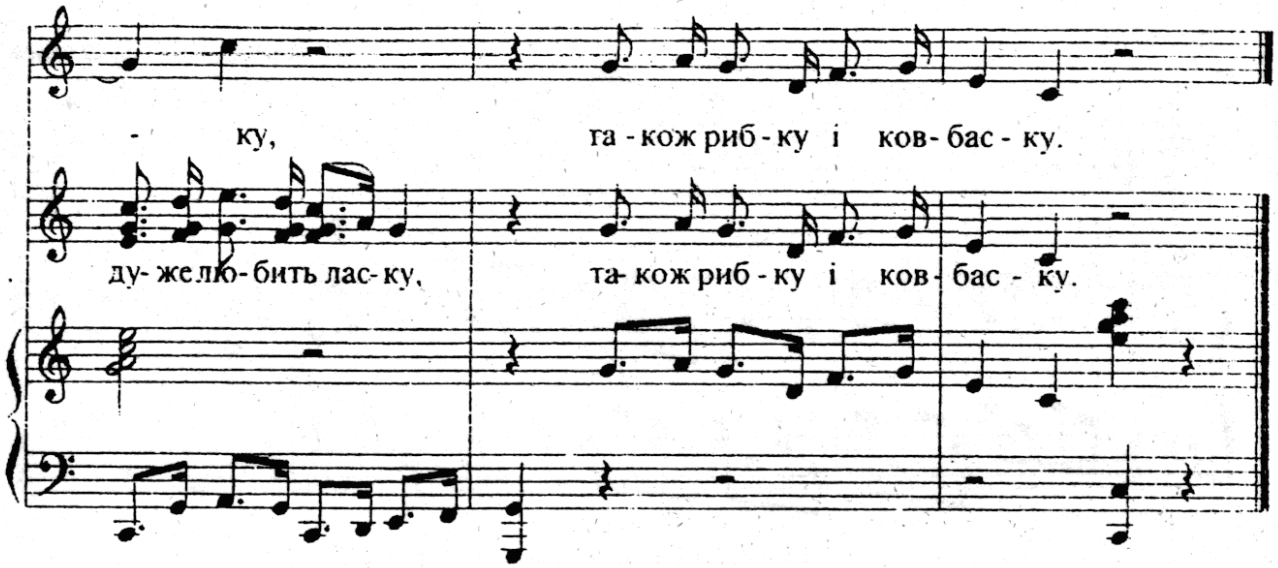

1.Є у хаті мудрий звір,
Дуже мудрий він, (2р.)
Дуже мудрий він, повір.
Це - лизун і воркотунчик,
Добрий, лагідний
Мій пухнастий котик Мурчик.

ПРИСПІВ:

Тата Мурчик поважає,
А мене він розважає:
Тихо казочку муркоче,
Як вночі на ковдру вскоче.

2.Має мисочку свою -
Я свіженького
Та й тепленького
Молочка йому наллю.
Він спочатку нявкає -
За сніданок свій,
За сніданок дякує.

ПРИСПІВ:

Як наїстся, вигне спину-
Скік!-до мами на коліна.
Мурчик дуже любить ласку,
Також рибку і ковбаску.

ГОРОБЧИК

Рухливо **Вірші Ліни Костенко**

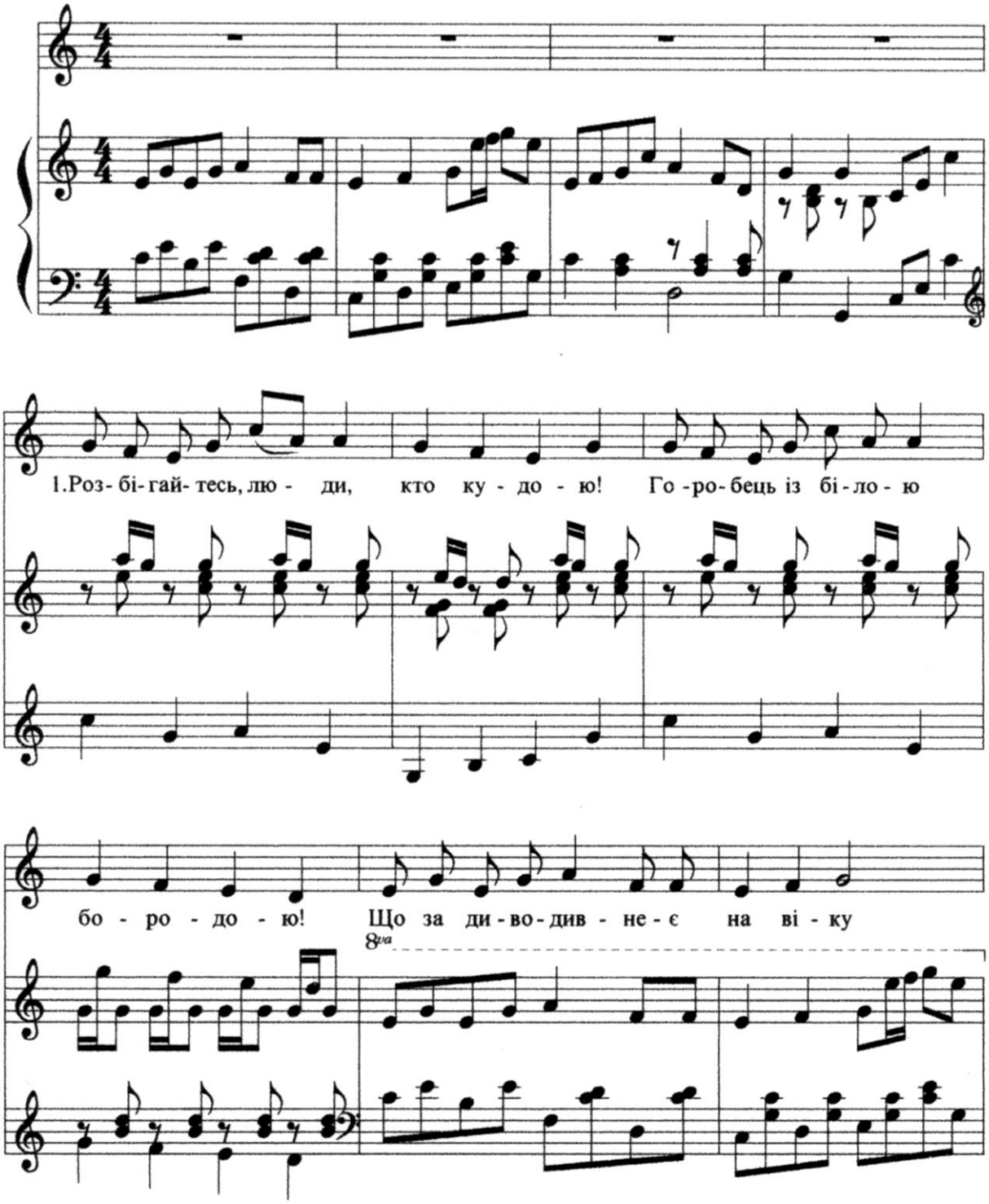

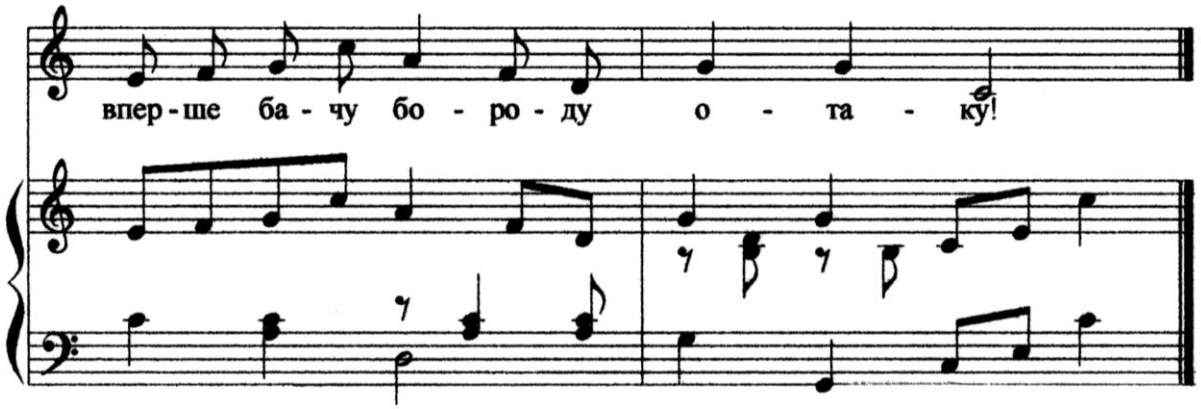

2.Може, він стерійшина чи мудрець?
Може, він заслужений горобець?
Ні, несе він в дзьобику пір'ячко
Щоб зробити діточкам гніздечко.

СМАЧНА КОРЗИНА

Помірно **Вірші Платона Воронька**

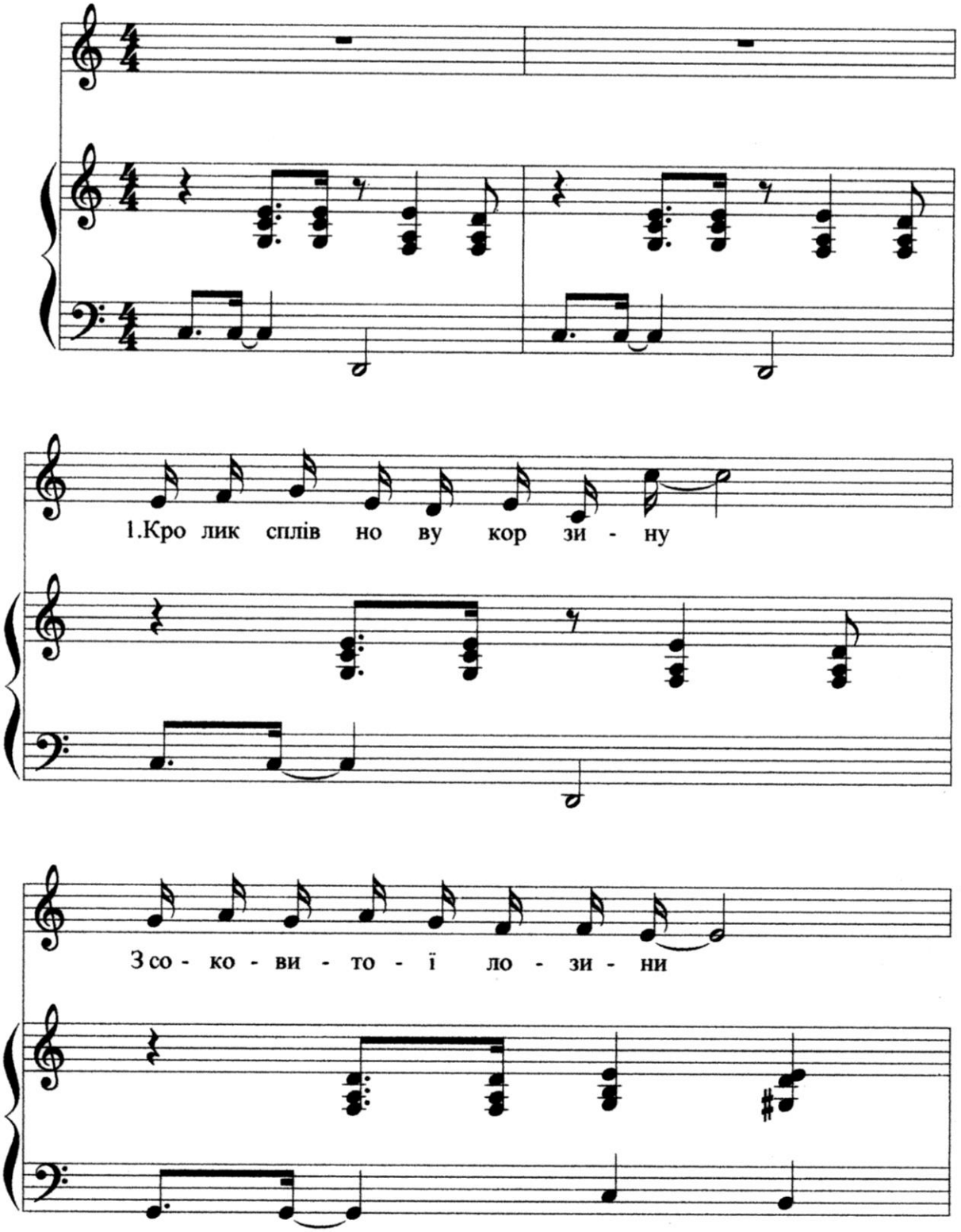

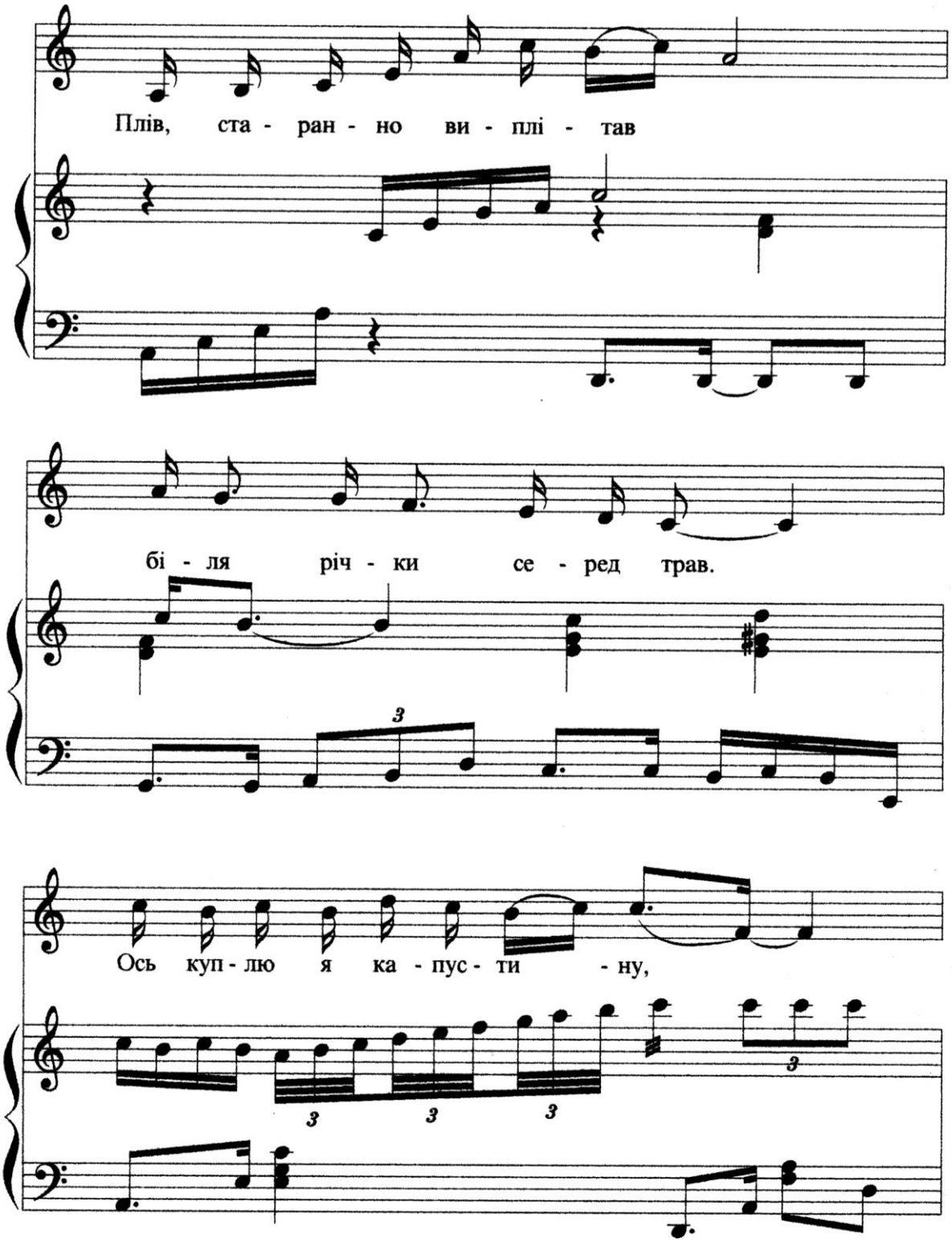
Плів, ста - ран - но ви - плі - тав
бі - ля річ - ки се - ред трав.
Ось куп - лю я ка - пус - ти - ну,

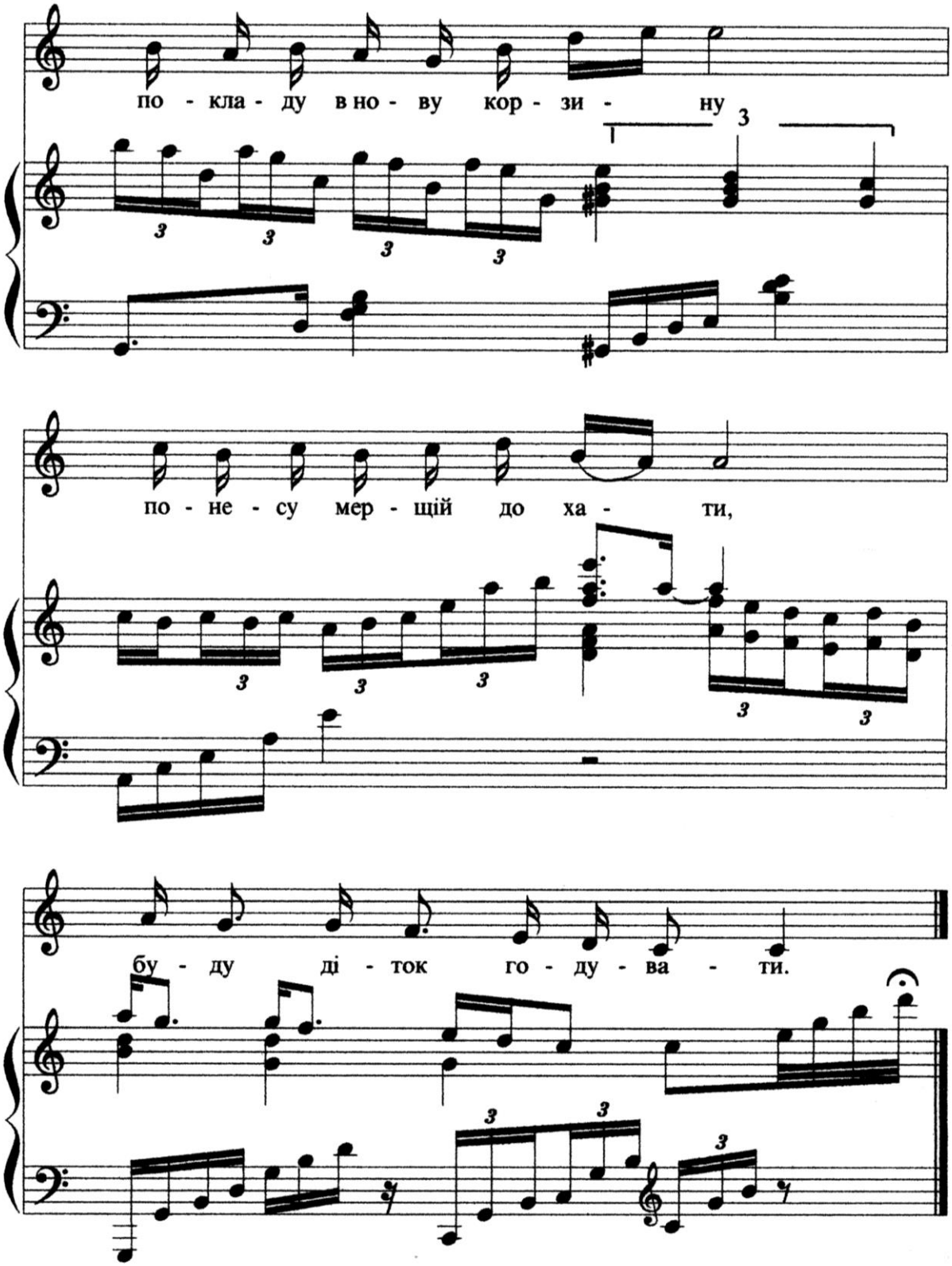
по - кла - ду в но - ву кор - зи - ну
по - не - су мер - щій до ха - ти,
бу - ду ді - ток го - ду - ва - ти.

1.Кролик сплів нову корзину
З соковитої лозини.
Плів, старанно виплітав
Біля річки серед трав:

- Ось куплю я капустину,
Покладу в нову корзину,
Понесу мерщій до хати,
Буду діток годувати.

2.Дітки з'їли капустину,
Швидко схрумали корзину,
Кажуть: "Татку, принеси
Ще корзину із лози.

Хоч смачна та капустина,
Та не гірша і лозина,
Хай в корзині буде пусто,
ми з'їмо і без капусти."

ДОБРИЙ СНІГОВИК

Вірші Анатолія Костецького та Миколи Петренка

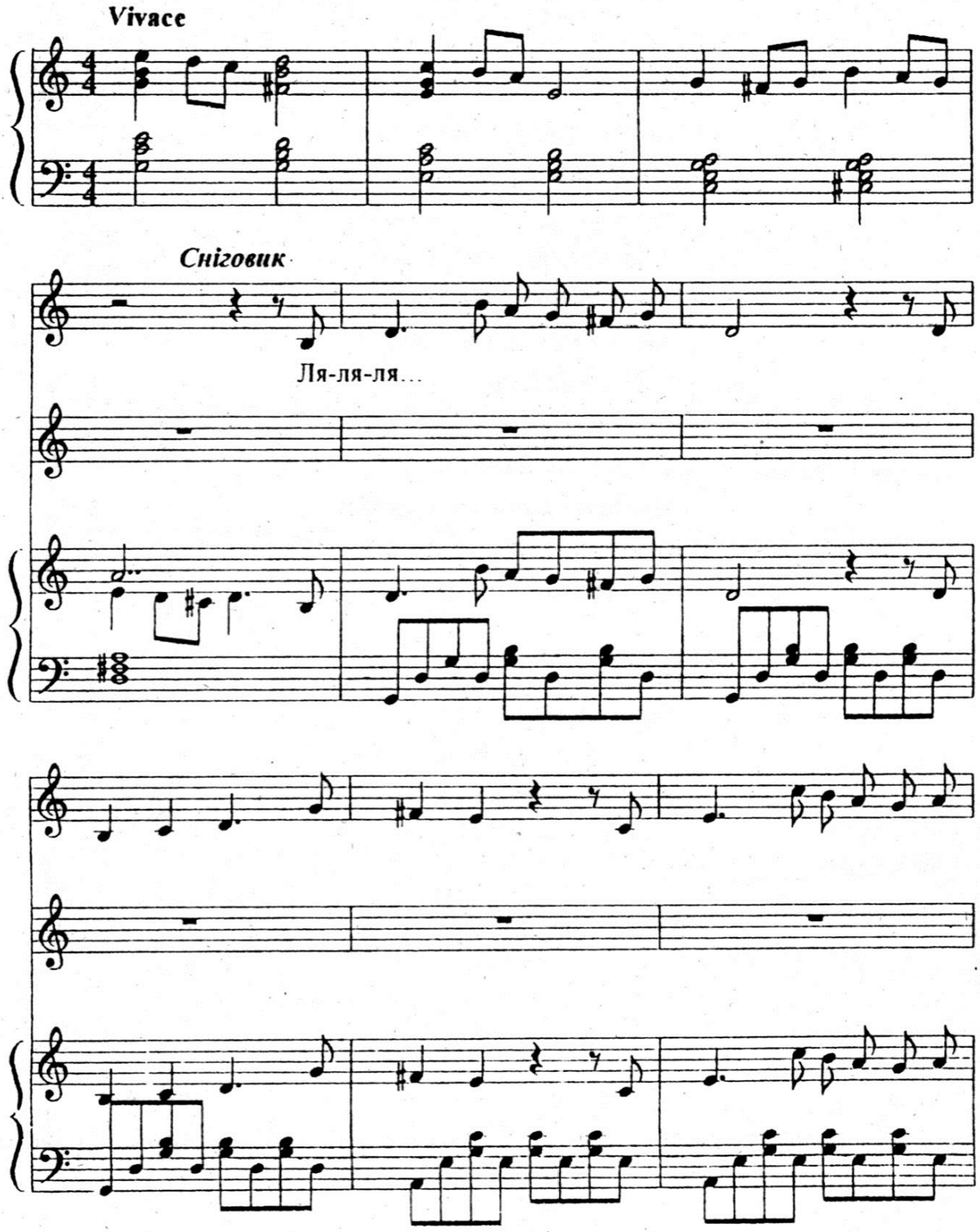

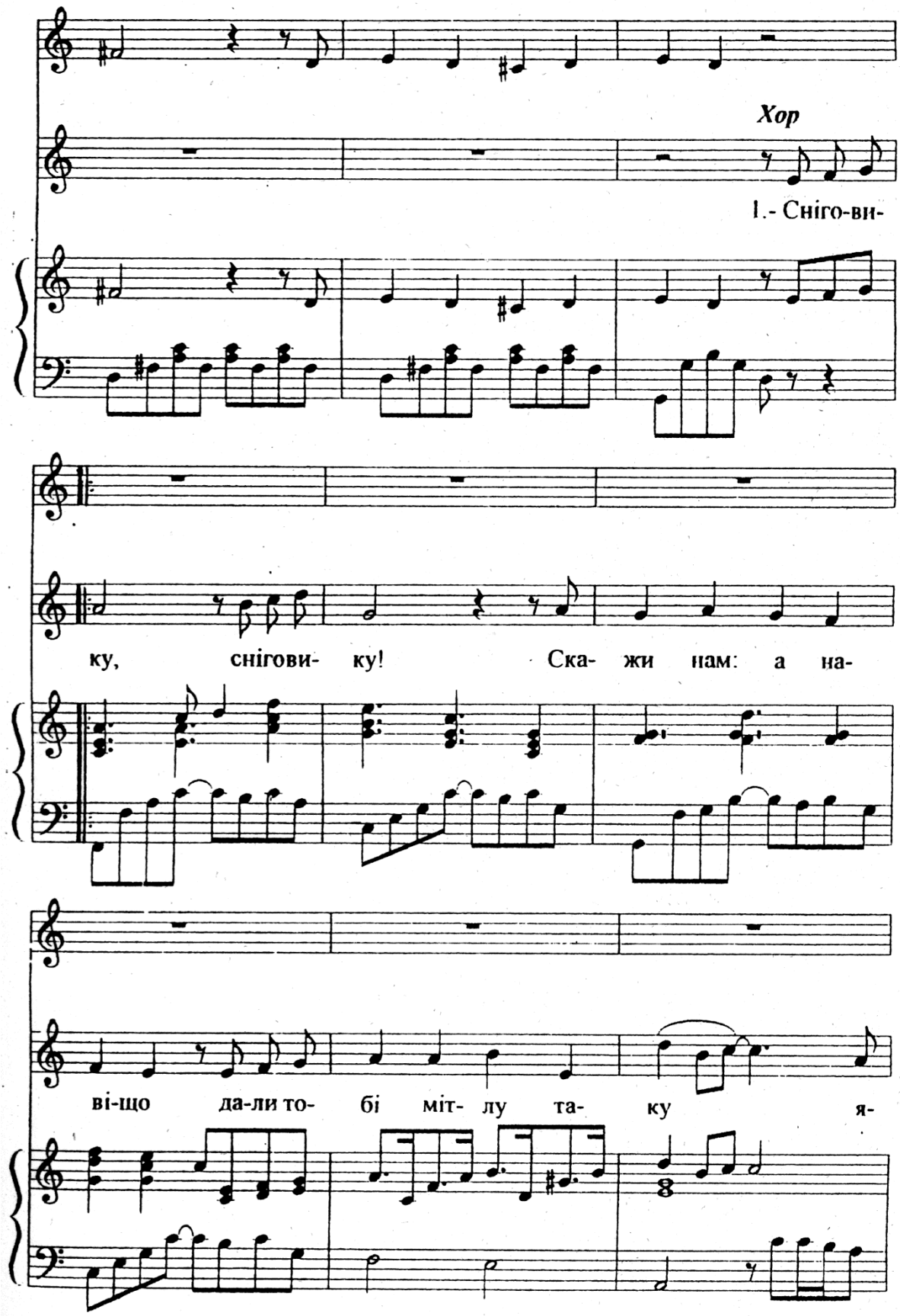
Хор
1.- Сніго-ви-
ку, снігови- ку! Ска- жи нам: а на-
ві-що да-ли то- бі міт- лу та- ку я-

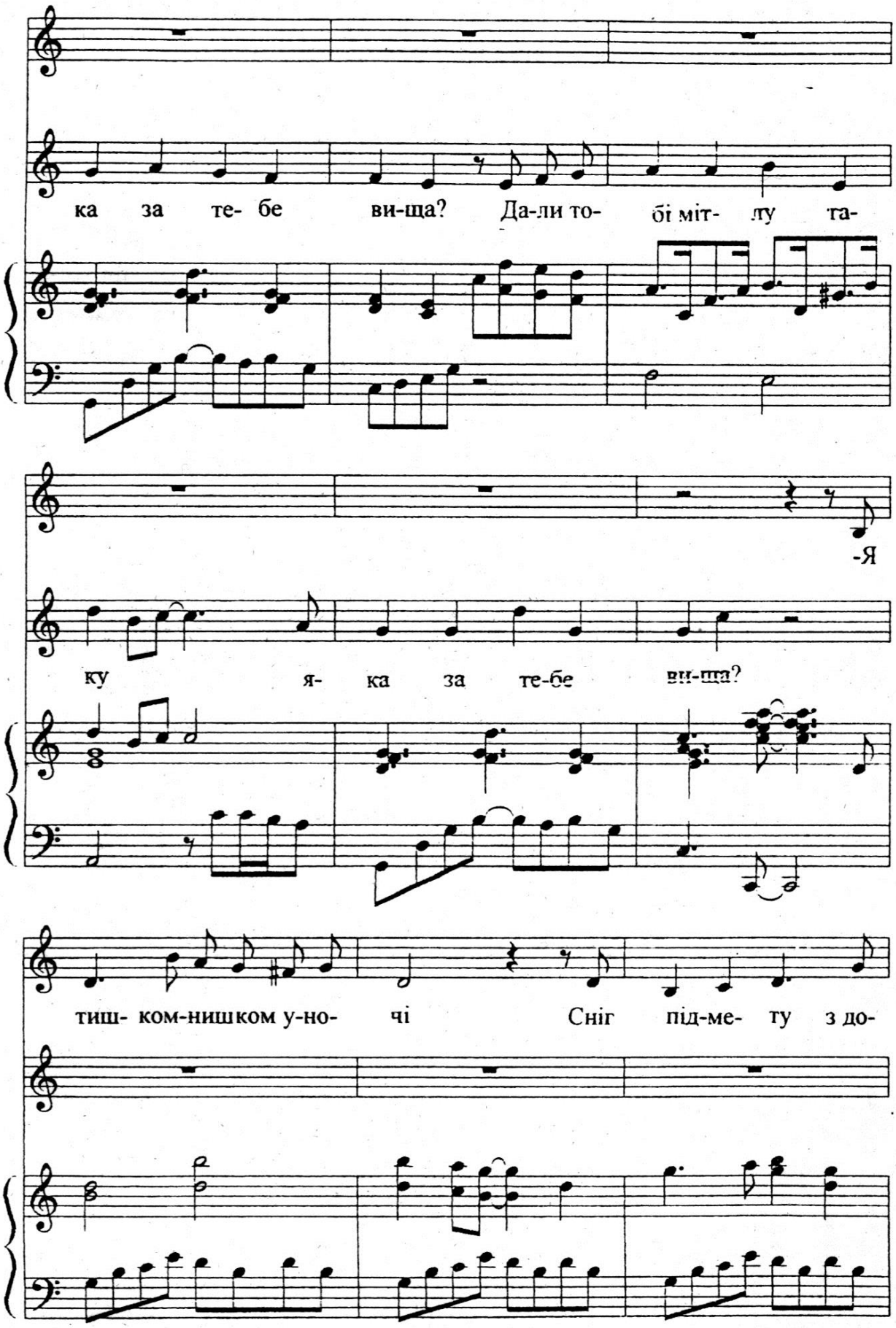
ка за те- бе ви-ща? Да-ли то- бі міт- лу та-
-Я
ку я- ка за те-бе ви-ща?
тиш- ком-нишком у-но- чі Сніг під-ме- ту з до-

ро-ги, щоб ді- ти, в школу і-ду- чи, не

про-мо- чи-ли но-ги.

2.- Сні-го-ви- я морквина-

-Пі-ду я

ніс на- ві-що – роз-ка- жи-но?

гос-тю- ва-ти в ліс і там зай-ців зу

стріну, -Пі-ду я гос-тю- ва-ти в ліс і

там зай- ців зу стріну,

Сні-го-ви-ку,

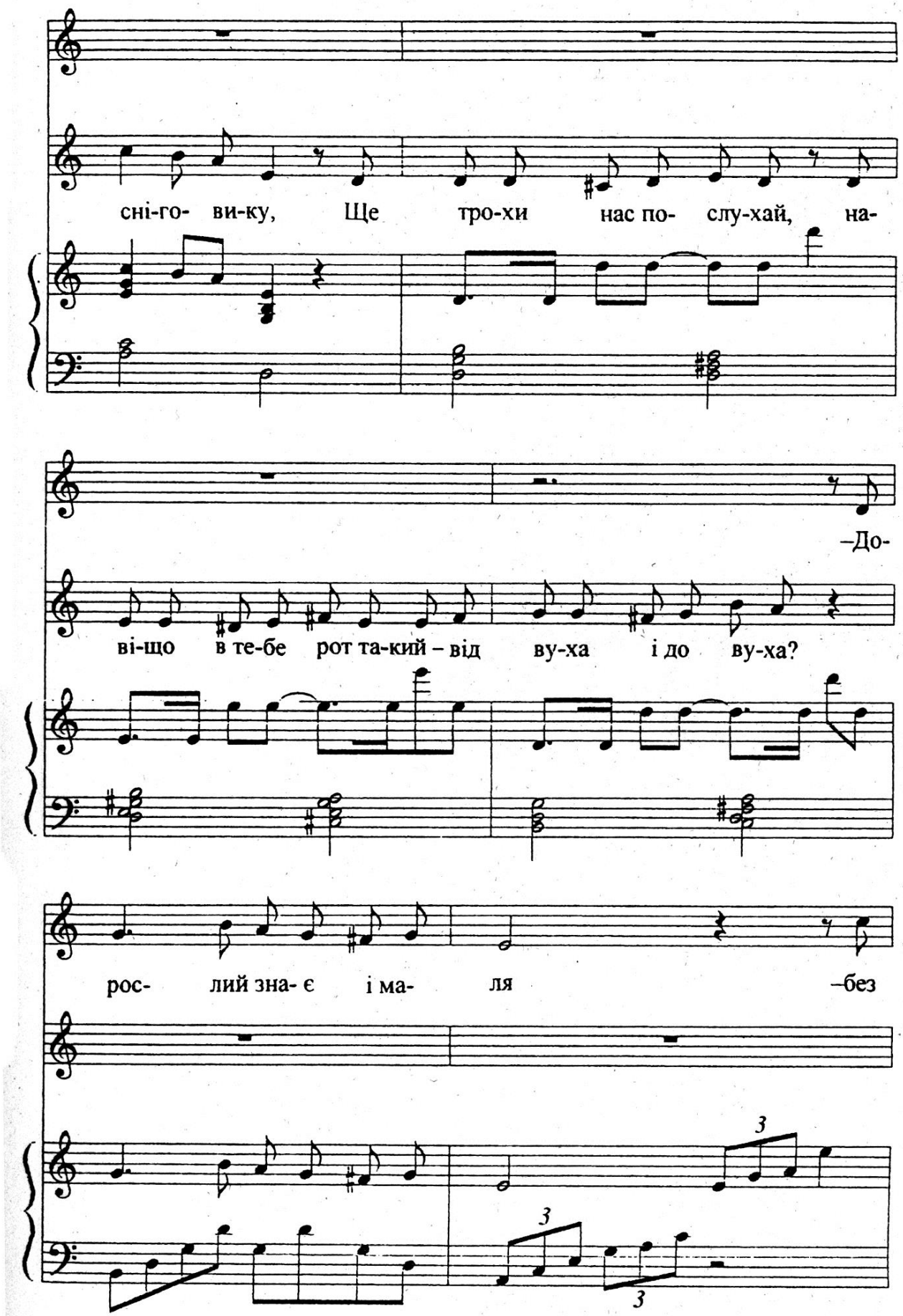
сні-го- ви-ку, Ще тро-хи нас по- слу-хай, на-
–До-
ві-що в те-бе рот та-кий – від ву-ха і до ву-ха?
рос- лий зна- є і ма- ля –без

по-сміш-ки не мо-жу я!

–без

–без

по-сміш- ки не мо-жу я!

по-сміш- ки не мо-жу я!

Так, не мо-жу –без

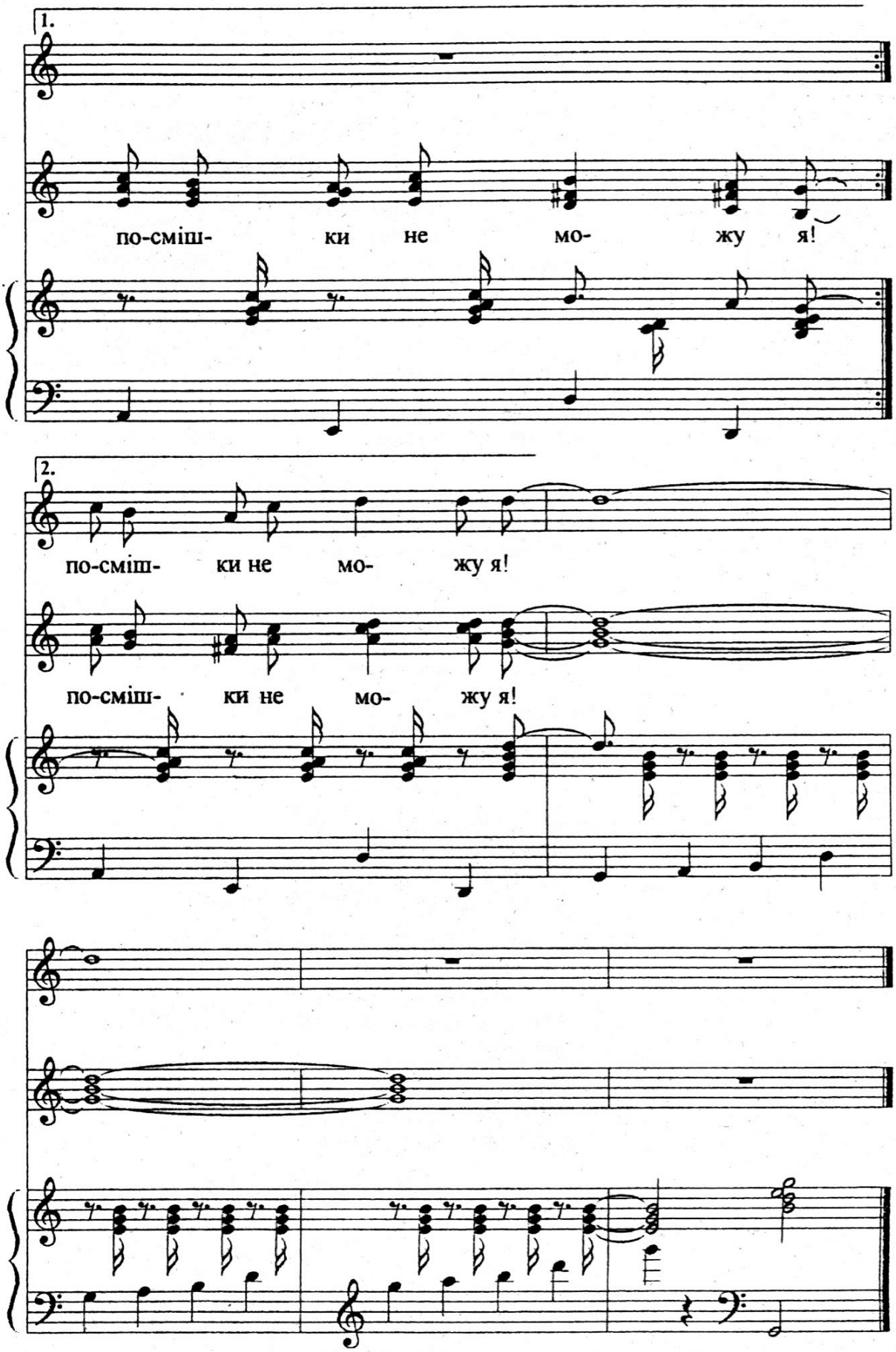
1.
по-сміш- ки не мо- жу я!
2.
по-сміш- ки не мо- жу я!
по-сміш- ки не мо- жу я!

1.- Сніговику, сніговику!
Скажинам: а навіщо
Дали тобі мітлу таку
Яка за тебе вища?

-Я тишком-нишком уночі
Сніг підмету з дороги,
Щоб діти, в школу ідучи,
Не промочили ноги.

2.- Сніговику, сніговику,
Скажи-но: а навіщо
На голові твоїй стирчить
Відрище-здоровище?

- В той час, коли все мість спить,
З відром я поспішаю
Малечі ковзанки залить,
А вранці надіваю.

3.-Ну, а твоя морквина-ніс
Навіщо – розкажи-но?
-Піду я гостювати в ліс
І там зайців зустріну,

А це ж відомо вам усім –
Дорослому й дитині,
Що кращий подарунок їм,
Вухатим,- по морквині.

Сніговику, сніговику,
Ще трохи нас послухай,
Навіщо в тебе рот такий –
Від вуха і до вуха?

Дорослий знає і маля –
Без посмішки не можу я!

ЗМІСТ

МУРМУРНЯВСЬКА МОВА	3
ЗАСМУТИЛОСЬ КОШЕНЯ	7
ПОСПІШИЛА	10
КІТ-ВОРКІТ	13
МУДРИЙ ЗВІР	15
ГОРОБЧИК	20
СМАЧНА КОРЗИНА	22
ДОБРИЙ СНІГОВИК	26

Нотне видання

Сумське обласне відділення
Національної всеукраїнської музичної спілки

Карпенко Євген Віталійович

КОТЯЧИЙ КОНЦЕРТ

дитячі пісні на вірші українських поетів

Упорядник Н.В. Карпенко
Художник Д.О. Чуднов
Відповідальний за випуск І.Г. Дейнека
Комп'ютерний набір Є.В. Карпенка

Здано до складання 18.10.03.Підписано до друку 19.10.03.
Формат 60x84x1/8. Папір друк. Гарнітура "Times". Друк ризогр.
Ум.-друк.арк. 2,8. Обл.-вид. Арк. 3,0. Тираж 100 пр.
Вид. №257. Зам. № 517

Сумське обласне відділення
Національної всеукраїнської музичної спілки, 2003 р.
40030, м. Суми, вул. Терезова,2.

Типографія АО СНВО ім. М.В. Фрунзе